

ТікТок-сенсація!

821.134.2
А 83

Сенсаційний
Любовний
Обман

С1209342

ЕЛЕНА АРМАС

Бестселер *The New York Times*

 Vivat
ВИДАВНИЦТВО

РОЗДІЛ ЧОТИРНАДЦЯТИЙ

— А ти казав, десерти — не бозна-що. То ось, цей шоколадний торт свідчить про інше, приятелю, — говорила я над своїм несподівано чудовим десертом у літаку. — Як гадаєш, можна попросити ще одну порцію? — задоволено гула я.

Чорт, це було так смачно, що я навіть не соромилася.

Навіть коли Аарон займав розкішне сидіння першого класу поряд зі мною. О, так — вочевидь тому, що зараз я летіла першим класом. Я досі не збагнула, як дозволила йому попросити — або радше вимагати — замінити моє місце в економкласі на дорожчий варіант, навіть не влаштувавши сварки. Але я знала, що для цього він має обійняти мене рукою за плечі й вимовити слова «моя дівчина». Озираючись назад, я розуміла, що це настільки засліпило мене, що я просто кивнула, як ідіотка, і поклала свій паспорт на реєстраційну стійку.

Він опустил газету, за якою ховався, відкривши свої підняті брови.

— «Приятелю»?

— Тихо. Я насолоджуюся своїм тортом.

Він зітхнув і повернувся до свого читання.

Занісши ложку, я вагалася, перш ніж покласти шматочок собі до рота.

— Ти не мав робити це, знаєш? Платити за заміну квитка на дорожчий — це забагато.

Я чула, як він щось ухильно буркнув.

— Я серйозно, Аароне.

— Я гадав, ти хотіла поїсти мовчки.

— Я віддам тобі гроші, коли ми повернемося з поїздки. Ти вже й так робиш достатньо.

Аарон зітхнув, не встигла я промовити ці слова.

— Не треба. Я член *Sky Club* авіакомпанії, і в мене багато миль, — пояснив він, коли я нарешті доїла останній

шматочок шоколадного дива. — І, як я казав тобі, цей час можна витрати на те, щоб підготуватися.

Коли нарешті я проковтнула те, що щойно стало головною подією мого дня, я витерла рота серветкою, поклала її знов на тацю перед собою й обернулася до Аарона.

— І це нагадує мені, що перерву скінчено.

Він не звернув на це уваги.

Я тицьнула в газету вказівним пальцем.

— Треба повертатися до роботи. Ну ж бо, — я тицьнула ще раз. — Час готуватися.

— Обов'язково треба це робити? — благально спитав Аарон з-за газети.

— Так, — я тицьнула в газету кілька разів, не даючи йому можливості читати. — Мені потрібна вся твоя увага. Ми пройшлися лише по кількох членах моєї родини, а час спливає, — я смикнула за куток газети. — Ти мене повністю слухаєш?

— Не треба цього робити, — він швидким рухом опустил чорно-білі друковані сторінки. — Моя увага завжди безроздільно належить тобі, Каталіно.

Від цього мій палець завис у повітрі.

— Ха, — я звузила очі. — Дуже мило з твого боку намагатися купити мене дешевими трюками.

Я зміряла його серйозним, як я сподівалася, поглядом.

— Навіть не думай, що відбудешся солодкими балачками і я дам тобі спокій. Зовнішня політика Сполучених Штатів Америки зараз неважлива.

Неохоче кивнувши, Аарон педантично згорнув газету й поклав поверх своєї таці.

— Гарзд, — мовив він, зосередивши свої сині очі повністю на мені. — Не відвертатимусь. Я весь твій.

Весь твій.

Мій подих застряг десь між легенями й ротом.

— Наречений та наречена? — видушила з себе я.

— Гонсало та Ізабелла, — він закотив очі, наче я могла б перевіряти його й краще.

Кидав мені виклик.

— Тріо кузенів, яких ти не слухатимеш, жодного слова з їхніх вуст не слухатимеш? — Я зупинилась і схилила голову. — Особливо якщо починається з «Гей, хочеш по чути щось цікаве?».

— То будуть Лукас, Матіас і Адріан.

Він не вагався. Ну, добре. Ті дикуни були небезпечні — ніколи не знаєш, що вилетить з їхніх ротяк. І чого чекати від них узагалі.

— Батьки нареченої та, ймовірно, твої майбутні свояки, якщо в тебе серйозні наміри, а вони цілком серйозні?

— Крістіна і Хав'єр, — негайно відповів він. — Я маю бути чемним, але звертатися до них на ім'я, інакше вони образяться й уважатимуть мене зарозумілим покидьком, — Аарон зупинився, точно повторивши мої слова, сказані раніше. Влаштувався зручніше на своєму більше ніж просторому сидінні, від чого воно здавалося меншим і тіснішим. — Хав'єр — професор історії в університеті й вільно говорить англійською. Крістіна — медсестра, і англійська в неї... не така добра. Проте саме її я маю остерігатися більше. Навіть коли здасться, що вона мене не розуміє, однаково є ризик, що вона зважує кожне моє слово.

Я кивнула, потай здивована. Він блискавично відповідав на всі мої запитання — вдруге. Не скажу, що мене це здивувало. В минулому він уже доводив, що його рішучість не знає меж, коли йдеться про успіх, незалежно від мети. Аарон нічого не робив у пів сили — він видавав найкращі результати. Завжди.

Добре. Йому знадобиться вся його рішучість з родиною Мартін і всіма іншими на весільному бенкеті.

Але це не означало, що я повністю задоволена. Ще ні.

— Батьки нареченого?

— Хуані та Мануель, — швидко відрубав Аарон.

Кивнувши головою, я бачила, як його рот відкривається, і знала, що саме він додасть, не встиг він це промовити.

То були батьки і брата нареченого. Який був моїм колишнім.

— Гаразд, наступне запитання, — поквапилась я, перш ніж він устиг заговорити. — Якої саме кухні ти маєш за будь-яку ціну уникати, якщо тільки я не з тобою, щоб контролювати ситуацію?

Розвернувшись на сидінні, я всім корпусом обернулася до нього.

В намаганні побачити, як він діятиме під тиском, я почепила на обличчя найупевненіший вираз.

В Аарона щелепа смикнулася, і він здався відстороненим.

Чорт. Невже він вагається? Не повинен.

Я вже готова була виголосити протест, коли він оголтувався, перебивши мене:

— Чаро.

З вуст Аарона ім'я моєї кухні звучало дивно, прикрашене його сильним американським акцентом.

І я ладна була миттєво розкритикувати його вимову, якби не те, що він зробив далі, і не той шок, який воно спричинило у моєму тілі.

Він заніс руку в повітря й дуже повільно потягнувся своєю великою долонею до мого обличчя. Мій погляд переметнувся з його руки на його обличчя, і я побачила, що його очі зосереджені десь над моїм підборіддям. А тоді, не встигла я зупинити те, що було далі, його великий палець торкнувся моєї шкіри. Дуже м'яко.

Він гладив мою щоку. Дуже близько до мого рота.

Всі скарги до єдиної зникли й відлетіли в рай тієї миті, як він провів пальцем по моїй шкірі.

Він заговорив знову, явно поглинений рухом свого великого пальця.

— Чаро, — відсторонено повторив він.

Тоді як я... просто застигла на місці. Відчуваючи, як той простий контакт з моєю шкірою наче пробудив маленькі вогники в усьому тілі.

— Ти казала, я маю тікати від рудоволосої жінки з допитливими зеленими очима і майже без жодного уявлення про сором. І це буде Чаро.

Те, як цей ніжний дотик міг так відчутно обпекти мою шкіру, було чимось... незрозумілим. Мої губи розтулились, і з них вирвався тремкий видих.

Лише тоді Аарон підвів погляд і глянув мені в очі.

Моя кров завирувала, підіймаючись до шиї, до щік, до скронь. Розливаючись тілом, доки я дивилась йому в очі, у яких синь ставала трохи темнішою.

Коли Аарон відвів погляд, тоді ж, як і прибрав палець, я відчула полегшення. Але ненадовго, бо тільки-но мій погляд упав на його руку, завислу в повітрі, я з жахом побачила шоколадну пляму на його великому пальці.

Шоколад, який був у мене на обличчі лише кілька секунд тому.

О господи.

І все ж зовсім не це мало не змусило мене впасти із сидіння на килим літака. І не усвідомлення, що я цілу вічність говорила з тортом на обличчі. Ні. І не розуміння, що я робила це перед Аароном, який, мабуть, використає це проти мене в майбутньому. Ні. Що мало не збило мене з ніг, якби не пасок сидіння, то це те, що Аарон розтулив губи, які так часто стискав у невеселу нитку, й начисто злизнув шоколад зі свого пальця.

Шоколад, який щойно зняв з кутика мого рота.

Цілий вир емоцій вибухнув у мене в животі, доки я дивилась, як він ковтає цей шоколад, і на його обличчі з'являється вираз удячності.

А я... *чорт забирай*. Я просто витріщалася на нього, цілковито... заморожена. Відверто шокована.

Я мала б обуритись. Але цього не було. Я не зводила своїх карих очей з рота Аарона, відзначаючи, як увесь той жар, що я відчувала в обличчі, розтікається тілом в усі можливі й цікаві місця, й увесь цей час я дивилась в одну точку.

На його губи.

Периферійним зором я помітила, як Аарон педантично витер руку серветкою, яка лежала на таці.

— Маєш рацію — торт був дуже смачний.

Він кашлянув, ніби нічого не сталося.

— Як я й казав, нам треба уникати твоеї кухні Чаро.

Коли мій погляд якимось чином зумів знову переміститися на його очі, я почувалася вкрай розпашілою, стурбованою та дивакуватою.

— Ти наголошувала, як важливо, щоб Чаро не запідозрила нас. Нашу угоду.

Майже не слухаючи того, що він казав, я стежила, як його рука знову підіймається в повітря. А тоді він знову провів пальцем по кутику мого рота. Цього разу відчуття були вдвічі сильнішими. А його дотик — удвічі м'якшим. На мить мої очі заплющилися.

— Здається, ти витер увесь шоколад, — мій голос лунав з таким придихом, що я майже не впізнавала його. — Дякую.

— Просто хотів бути ґрунтовним, — тихо відповів він і підняв погляд від тієї клятої точки біля кутика моїх губ до моїх очей. — Наступне запитання?

— Боярин?

Я засовалася на сидінні. Попереднє тепле поколювання змінилося неспокоєм. Може, тому, що ця тема пробуджувала в мені не найприємніші спогади. А може, через те, якою стривоженою я була тим, що щойно сталося. Я не знала напевне, але затамувала подих в очікуванні на його відповідь.

— Даніель, — Аарон утримав мій погляд. — Він твій колишній і брат нареченого.

Я кивнула один раз, ні на що більше не спроможна.

Аарон змінив позу, схиливши голову так, що наші очі опинилися на одному рівні.

— Ти небагато про нього розповідала. Є щось окрім цього, що мені варто знати?

Він мовчки споглядав мене, майже вичікувально, і видно було, що вся його увага безроздільно належить мені. Як він і казав раніше. Хоча цього разу це був не трюк. Потреба відкритися йому й розповісти все рішуче заявила про себе, змусивши мене засумніватися в собі.

— Ні. Це все, — я опустила погляд на його руки, які лежали в нього на колінах. — Він мій колишній та брат Гонсало, на кілька років старший, Ізабелла й Гонсало познайомилися через нас, коли ми почали зустрічатися. І... ось і все.

Була б я розумніша, то розповіла б Ааронові всю історію.

Та, схоже, останнім часом я здобувалася лише на дурні рішення. Тож більше нічого йому не розповіла.

На свій захист скажу, що спостерігати стрімке погіршення моєї теперішньої біди вже й так було доволі важко. Я не хотіла витрачати час на розмови про Даніеля, бо це означало повернутися до цілої низки спогадів, яка складалася з хибних рішень і розбитого серця.

Тож — ні, це було не те, про що я радо побалакала б, незалежно від того, наскільки це важливо для нашої майбутньої вистави. Навіть якщо в душі я відмовлялася визнавати, якою жалюгідною почуваюся, демонструючи Ааронові цей шматочок себе, і навіть коли знала, що брешу йому. Знову брешу. Звісно, це була брехня через замовчування, але згодом вона могла зрадницьки вкусити мене. Як і будь-яка брехня.

— Можеш мені довіряти, — м'яко сказав він.

Може, й могла б. Але це не означало, що довіряться у цьому Ааронові було так уже й легко. Цей епізод мого життя тривалий час був під замком — можливо, так довго, що замок цілком міг заіржавіти, висохнути, і неможливо було відчинити його знову. Це пояснило б, як я опинилась на своєму теперішньому місці. По той бік Атлантичного океану, сидячи поряд із чоловіком, з яким зазвичай мені важко було дихати одним повітрям, не бажаючи при цьому жбурнути чимось у його тверду довбешку, але котрий

якимось чином виявився єдиним чоловіком у Нью-Йорку, здатним вписатись у роль мого вигаданого хлопця.

— Як звати мою *abuela*? — я тримала очі опущеними й дивилася куди завгодно, тільки не на його обличчя. Навряд чи я хотіла мати якесь уявлення, що він відчуває в цю мить. Навряд чи від цього мені було б приємно.

— Каталіно, — Аарон промовив моє ім'я з чимось схожим на жалість.

Мене це обурило.

— Неправильно, — огризнулася я. — Мою *abuela* звати не Каталіна, Аароне. Ти повинен знати ім'я моєї єдиної живої бабусі.

Я захищалась, але це не змінювало фактів. Він справді мав знати ім'я моєї *abuela*.

— То що? — тиснула я. — Як звати мою *abuela*?

Аарон відкинув голову на м'яке підголів'я й на секунду заплющив очі.

— Твою *abuela* звати Марія, вона не знає жодного слова англійською, і це може дати мені хибну думку, що вона безпечна. Якщо випадково вона підсуне мені якусь страву, я маю тримати язика за зубами і їсти, — слова Аарона відскакували від зубів, наче він тижнями репетирував цю промову.

— Вражає, — я кивнула головою.

Він глибоко вдихнув і благально подивився на мене.

— Ми це вже втисячне проходимо, і в мене від тебе голова тріщить, — його брови зійшлися. — Тобі треба розслабитися. Мені треба відпочити. Зробімо так. Як гадаєш, ти зможеш помовчати кілька годин?

— По-перше, то було лише тричі, — я показала три пальці для переконливості. — А ми навіть не закінчили з першим колом запитань. І, по-друге, я цілком і повністю розслаблена. Спокійна як удав, Блекфорде. Просто хотіла бути впевненою, що ти не облажаєшся й не переплутаєш базову інформацію. Ти мій хлопець... — я зупинилася, почувши те, що щойно вилетіло в мене з рота. — Цю роль ти гратимеш

TikTok-сенсація: понад 100 млн переглядів

Елена Армас — іспанська письменниця, авторка бестселерів *The New York Times* і безнадійна романтичка. Її дебютний роман «Іспанський любовний обман» отримав нагороду *Goodreads Choice Award*. З доброго почину редакцій *Cosmopolitan*, *The Publisher's Weekly*, *Bustle*, *Elle*, *Paste*, *Glamour*, *Business Insider*, *Buzzfeed* та *USA Today* книжку вже читають 25 мовами світу. Права на екранізацію продані.

За чотири тижні Каталіна має бути на сестринному весіллі. А отже, має саме чотири тижні, щоб знайти супутника й шугнути до сонячної Іспанії, де невгамовна Каталініна рідня чекає на знайомство з її «американським бойфрендом». Маленька брехня мала б захистити безталанну дружку від спочутливих коментарів після розставання з колишнім, який уже не сам, зокрема й у списку запрошених. Допомогти зголошується красунчик Аарон Блекфорд — колега, із яким у Каталіні напружені стосунки (ох, як він її бісить). Відмовитися від Ааронової пропозиції та мати проблеми чи пристати на Ааронову пропозицію та мати проблеми? Та що, як він не доводитиме її до сказу поза роботою? І що, як удавати закоханих доведеться недовго?

Ідеальний темп і запаморочлива хімія
між неймовірними персонажами.
Business Insider

ISBN 978-966-982-973-3

9 789669 829733

інтернет-магазин

vivat-book.com.ua

Vivat
ВИДАВНИЦТВО